

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **A. A.**, zastoupena JUDr. Milanem Paláčkem, advokátem se sídlem Národní 27, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 7. 2009, č. j. 60 Az 95/2007 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Advokátovi JUDr. Milanu Paláčkovi **se** odměna za zastupování **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 7. 2009, č. j. 60 Az 95/2007 – 28, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 9. 2007, č. j. OAM-1-713/VL-10-08-2007, jímž nebyla stěžovatelce udělena mezinárodní ochrana podle ust. §§ 12 až §14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2, 3 a 4 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti uvedla, že jí byl rozsudek krajského soudu doručen dne 20. 7. 2009 prostřednictvím správního úřadu a navrhla, aby byl proveden

důkaz výsledkem pracovníka správního úřadu, který doručení provedl, správním spisem a kopií vydaného víza. Ze soudního spisu však vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen prostřednictvím České pošty, s. p. ve čtvrtek 16. 7. 2009. Podle doručky, na které je její podpis, stěžovatelka osobně převzala zásilku obsahující rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 95/2007 – 28. Navíc ze správního spisu není vůbec patrné, že by správní orgán tento rozsudek stěžovatelce doručoval. Nejvyšší správní soud proto pokládá za účinné doručení prostřednictvím držitele poštovní licence ve čtvrtek 16. 7. 2009, a z toho důvodu považuje za nadbytečné provádět navržené důkazy k prokázání doručení až dne 20. 7. 2009. V daném případě byl proto poslední den lhůty pro podání kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu čtvrtek 30. 7. 2009. Jelikož stěžovatelka podala prostřednictvím svého právního zástupce kasační stížnost elektronicky až dne 1. 8. 2009, stalo se tak po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl po podání kasační stížnosti pro další úkony v řízení o kasační stížnosti soudem ustanoven zástupcem advokát a podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu včetně hotových výdajů stát. V daném případě však Nejvyšší správní soud z obsahu spisu nezjistil, že by ustanovený advokát po svém ustanovení provedl nějaké úkony právní služby. Ty úkony, které provedl (převzetí věci a příprava zastoupení a podání kasační stížnosti), provedl ještě před svým ustanovením, na základě stěžovatelkou udělené plné moci, tedy v době, ve které ještě stát náklady zastoupení stěžovatelky nenesl. Ustanovení zástupce nemělo, a ani z povahy věci nemohlo, mít zpětné účinky, neboť advokát mohl za stěžovatelku z pověření soudem jednat teprve poté, co ono pověření začalo mít právní účinky. Proto Nejvyšší správní soud odměnu ustanovenému zástupci stěžovatelky nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu

